

PÉNTEK IMRE

Valami elmaradt

Valami mindig elmaradt –
Lehet, egy félig-ölelés,
ami csak látszólag kevés,
a messze futó év alatt,

mint áradás után a hab...
Egy nyakkendő, egy gyászszalag
eltűnt a távozás alatt –
egy levél, egy faldarab,

aminek hiánya ott ragyog
az emlékezet térfelén,
s leroskad a mozdulat,

ha megtalálja gyenge fény.
Amit keresnél, nincsen ott,
a messzeség övéén szalad.

kanális

az obsitos verőlegény
felszáll a trágár villamosra
minden cigi földbe taposva
és tündököl bazári fény

lódoktornál a sütemény
félig (magadban) beporozva
ne gondolj se jóra, rosszra
csak így sikerül a tünemény

Nem tudható: mi vár a télen,
fagyott rögön, hófehéren
elröppen egy jeges madár-dísz.

S ahol a földre dől egy csacska
lepuffantott apró nyulacska,
ott folyik el a nyúlós kanális.

PÉNTEK IMRE (1942) Zalaegerszeg

tiszta méz

a hétfájdalmú szűzanya
feltartja fátylát véderőként
mehetünk már gyalog haza
köröttünk a gyanús erőtér

grandiózus a sejtelem
mely átver kemény koponyát
a gázpuff/kkantón értelem
épp a stafétát adja át

a verseny ügyis késve-kés(z)
esengve peng a mandolin
s hiába jó az agysebész
a páciens megint szabin

de akkor is: a pályabér
kissé remegve visszanéz
ne higgy, esetleg remélj
míg szádba jó a tiszta méz